

Kmalu so se vrnilí. Lisica si je prinesla najlepšo kokoš, mačka iz kuhinje najdaljšo klobaso, a zajec z zelnika najlepšo zelnato glavo.

S tem plénom obstopijo vsi trije vjetega psa. Lisica izpusti kokoš na tla in daje ubogemu psu naslednji nauk: „Ako bi ti bil svojo dolžnost storil, vse to bi se ne bilo zgodilo, a zdaj moraš trpeti bolečino in sramoto, a tvoj gospodar še po vrhu veliko škodo. Ostani čuvar in bodi zvest svojemu gospodarju!“ To rekši, pobrala jo je s svojo družbo daleč skozi gozd.

Še le proti jutru si izvije pes z vso silo nogo iz nastavljene pasti, ter krvaveč prikrevsa domov.

Gospodar ga je kaznoval zaradi kvare, ki se mu je vsled njegove nezvestobe po noči naredila.

Siromak pes ni svojemu gospodarju nič povedal o tem, kar se mu je po noči dogodilo, a povedal je vsem drugim psom v svarilen nauk. — Ljudjé pravijo, da so od tistega časa psi mnogo zvestejši svojim gospodarjem nego li so poprej bili, ter so lisicam, mačkam in zajcem največji sovražniki.

Roza Kósova.

Zlati listi.

(Iz poljskega preložil T-ar.)

1. Iskanje izmišljene sreče bilo je in bode vedno na kvaro prave sreče človeške.

(Stanisl. Potocki.)

2. Zasluga je, kakor smodnik. Kdor smodnik široko razspé in ga vpali, napravi majhen blisk brez moči, poka in vspeha. Ali kdor smodnik globoko zakoplje in vpali tedaj prevrne zemljo s pokom in vspehom. Zato se tudi zasluga — globoko ohranena — slavno pokaže.

(Adam Mickiewicz.)

3. Od mladosti, dobro porabljene in obrnene zavisí daljše življenje. Kdor v mladih dneh življenje preživi v razveseljevanji in razuzdanosti, naj si ne obeta čvrste in brezbolestne starosti.

(M. Wisniewski.)

4. Ni dosti samó želeti in prositi; treba, da tudi sam pristopiš, treba, da sam izpolniš. Dopolnenje molitve je delo.

(Avg. Cieszkowski.)

5. Značaj in plemenitost se ne dasta z ničemur oceniti; samó po obnaših do nesrečnih in bolnih.

(J. Kraszewski.)

6. Bog posodi človeku življenje, a ne daje mu ga v svojino.

(Jož. Supinski.)

7. So obrekovanja, ki celó nedolžnosti vzamejo pogum. *(Fr. Grzymala.)*

8. Pregreški človeški se hitreje primejo, nego li kuga in nalezljive bolezni.

(Ignacij Domejko.)

9. V našem železnem veku ne obstoji vprašanje obstanka samó na tem, da bi ne izmanjkalo ljudi tej zemlji, nego na tem, da bi vsak dan naraščalo število razumnih, vrednih in nravnih njenih sinov.

(Jos. Szujski.)